

Röda flammor

Algot Rosberg

1913

Röda flammor heta stiga
upp mot skyn, som färgas matt.
Stadens kyrktorn stå och tiga
i den mörka, svarta natt.

Röda flammor dåvt ni spraka
i er hårda, vreda strid.
Nu palatsens väggar knaka,
lossna, brista snart därvid.

Röda flammor, ur ert fängsel
äntligen ni sluppit ut,
kvävda bakom mur och stängsel,
eder frihet kom till slut.

Röda flammor, praktfullt röda,
hur jag längtat efter er!
Intet kan er kraft nu döda,
mänskor tröttnat lida mer.

Röda flammor, härligt röda
såsom eld och purpurfärg,
gör nu slut på sorg och möda,
skänk åt livet must och mäg!

Röda flammor, väl ni veta
målet, som ni brinna för.
I er eld, den klara, heta
lyser hoppet, som ej dör.

Röda flammor, nya tider,
ni min längtans ljusa dröm!
Nu ni brinna sent omsider,
kämpande mot våldets ström.

Röda flammor, flammor sköna,
hur jag längtat efter er!
Lycka skola alla röna,
mänskor tröttnat lida mer.

Det Anarkistiska Biblioteket

Algot Rosberg
Röda flammor
1913

Tidningen Brand #5 1913

www.anarkistiskabiblioteket.se